

“నో....వీల్లేదు. నేను మాత్రం నా పేరు వెనుక భర్త పేరును అతికించను గాక అతికించను. మరీ అంత భర్తదాటు వ్యక్తిని కావటం నా పాలనీకే విరుద్ధం” గట్టిగా తన నిర్ణయాన్ని తెలిపింది విమల. ఆ విషయంగా కాలేజీలో....లీజర్ అవర్స్ లో....ప్రంట్స్ మధ్య వచ్చిన చర్చలో:

“అదేమే! ఇప్పుడదేగా నాగరికత? భార్య పేరు వెనుక అందంగా తమ స్వంతదారు పేరును. ఆ పేరుపైగల తమ హక్కును అందరూ అర్థం చేసుకోవాలనే తపనను నువ్వు అంగీకరించక పోవటం ఆశ్చర్యంగా వుంది” అందో న్నేహితురాలు.

“మరీ అంత గుడ్డిగా ఒకరిని అనుసరించటం. ఒకరి అభిప్రాయాలతో ఏకీభవించటం కూడా నా పాలనీ కాదని గుర్తుంచుకో!” ఖచ్చితంగా చెప్పింది విమల.

“ఏమిటో....నీచాదస్తం!” అన్నది వింటూన్న ఇంకొక ఆమె. వాళ్ళంతా విమల సంగతి తెలిసిన వారే కనుక ఆట్టే ఆశ్చర్యపోలేదెవరూ.

*

“ఫట్! వీల్లేదంటే వీల్లేదు. మరీ అంత వ్యక్తిత్వంలేని వెధవనని అనుకోకు. భార్య పేరు వెనుక ఆ పేరుకు బాడిగార్లులా నాపేరు ఉండటాన్ని నేను సహించనుగాక సహించను. అది నా పాలనీకే విరుద్ధం!”

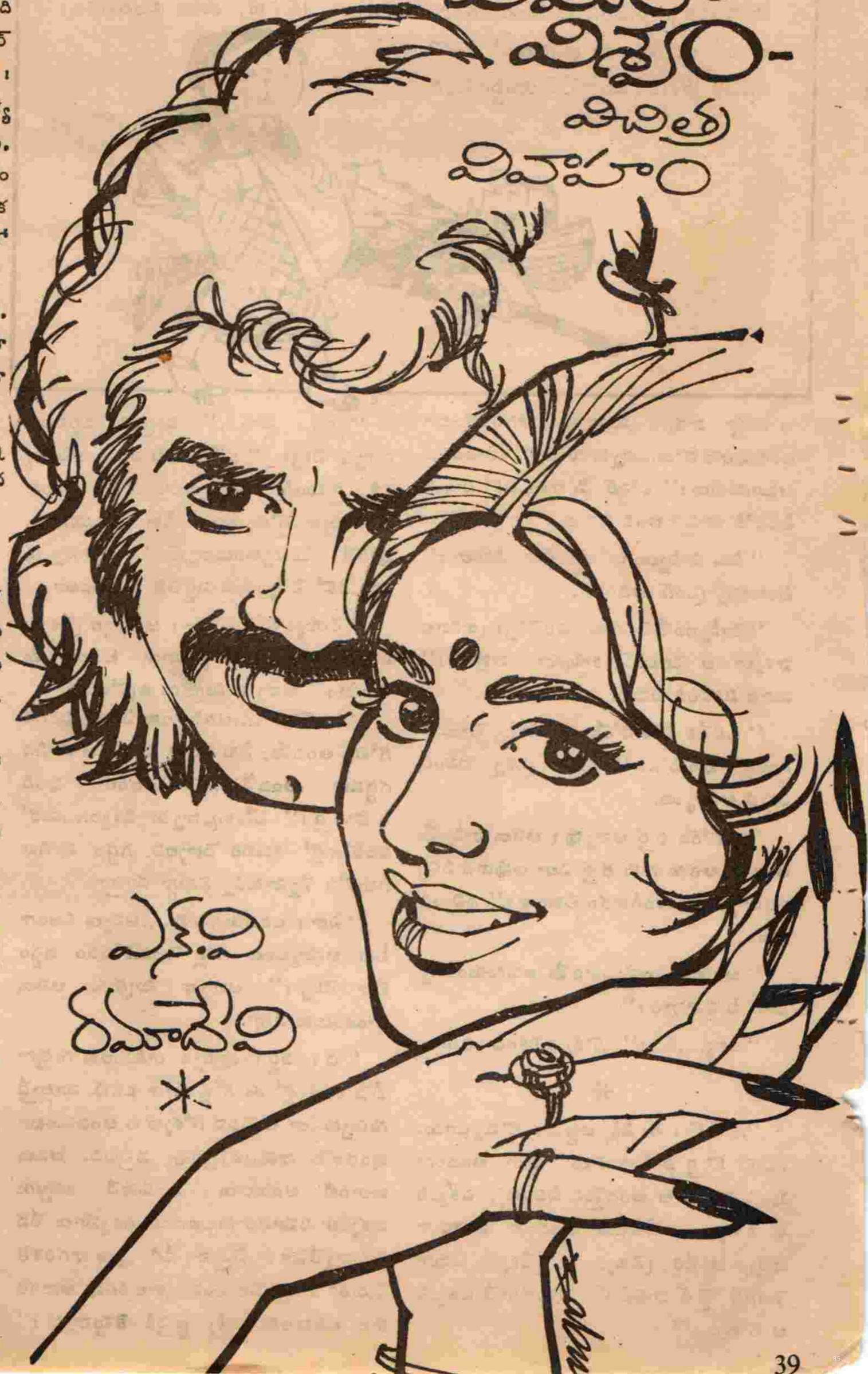
తన కాలేజీలోజుల్లోనే...ఒకానొక సందర్భంలో విశ్వం కూడా తన న్నేహితులతో అదే అన్నాడు. ఆ సందర్భం....ఏదో నవల చదువుతూ ఆ శ్రీమతి నవలారచయిత్రి పేరును అచ్చులో చూస్తూ.... ఆవిడ పేరు వెనుక తోకలా వున్న ఆవిగారి భర్తపేరు-విశ్వం దృష్టికి దీనాతిదీనంగా కనబడ్డ సందర్భం....ఆ సందర్భంలో....విశ్వం అభిప్రాయం తెలిసిన అతడి న్నేహితుడు ‘ఒకవేళ నీ కాబోయే భార్య నీ పేరును తన పేరు వెనుక ఉపయోగిస్తే ఏం చేస్తా’వనే ప్రశ్న వేసే ఉంటాడని చెప్పుక్కర్లేదు.

తన ప్రశ్నకు విశ్వం ఇచ్చిన ఖచ్చితమైన సమాధానం వినేసరికి మరేం మాట్లాడలేక ఆ మిత్రుడు, ఆ సమస్యను కాలానికే వదలి మౌనం వహించాడు.

*

“ఆ అబ్బాయిని చూడు. ఎలుగుబంటిలా

విమలా
విశ్వం-
జీవిత
వివాహం

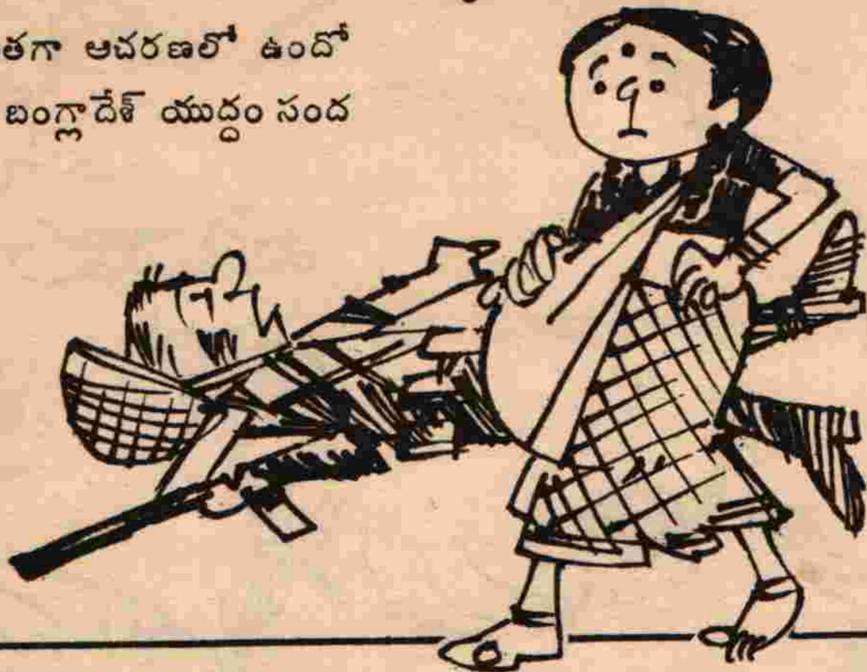

విశ్వం
రమాదేవి

*

మన దేశంలో ప్రీలకు 18 ఏళ్ళు నిండితేగాని పెళ్ళి చెయ్యకూడదన్న చట్టం 25 సంవత్సరాలనుంచీ అమలులో ఉంది. అయితే అది ఎంతగా ఆచరణలో ఉందో ఇటీవల 1971లో బంగ్లాదేశ్ యుద్ధం సంద

ర్భంగా తెలియవచ్చింది. ఆ యుద్ధంలో మరణించిన సైనికులు చాలా మంది భార్యలకు 15 ఏళ్ళు కూడా నిండలేదట!

అ జాత్రా వారూ....మనవాళ్ళు నాగరికతంటూ జంతువులను పోతున్నారూ రూపంలో. పాపం.... అమాయకులు!" హాస్టల్ పై బాల్కనీలో నిల్చుని వీధిలోకి చూస్తూ అంది విమల.

"నీకు హిప్పీలంటే ఇష్టంలేదా విమలా?" వింటూన్న ఫ్రండ్ అడిగింది.

"హిప్పీలంటేనే నాకు తలనెప్పి! ద్రామాల వాళ్ళలా ఆ హెయిర్ కట్టింగూ....వాళ్ళాను!" మూతి విరిచింది విమల.

"ఒకవేళ నీ కాబోయే భర్తే హిప్పీ హెయిర్ స్టయిల్లో వుంటే....?" ఎదురు ప్రశ్న వేసింది ఎదుటి అమ్మాయి.

"కాబోయే భర్త అన్నావు? అసలు హిప్పీయే అయితే, అతడు నాకు భర్త ఎలా ఆవుతాడే ఏచ్చి దద్దమ్మా....నా అంగీకారం లేకుండా?" నవ్వింది విమల.

"అంటే నీ యిష్టప్రకారమే జరుగుతుందన్న మాట నీ వివాహం?"

"ఘ్యా....ర్ !!" నొక్కిపలికింది విమల.

"ఒరేయ్! ఈ వీక్లి ఆట్టమీడి బొమ్మచూడు. ఎవరో కొత్త స్టార్ కాబోయి. చాలా అందంగా వుంది కదూ? ఆ అందమైన నీలికళ్ళు, చక్కని ఆ ఒళ్ళు, ఆ చేతులకు అందంగా పొడవుగా వున్న ఆ చేతి వ్రేళ్ళు, ఆ వ్రేళ్ళకు ఏవుగా పెరిగిన నైర్ పాలిష్ తో నిగనిగలాడే చక్కని ఆ గోళ్ళు..."

"స్టాప్! స్టాప్!!" మిత్రుడి వర్ణనలకు నవ్వాడు విశ్వం. "ఒరేయ్! నీ వర్ణనా సాహిత్యానికి రైమింగ్ కుదరాలనా....లేక నిజంగా ఆ దెయ్యం గోళ్ళు కూడా నీకు నచ్చాయనా.... పూరికే మెచ్చుకుంటున్నావ్?" అన్నాడు ఎక్కడికో వెళ్ళేందుకు షర్తీసి వేసుకుంటూ.

"దెయ్యం గోళ్ళేమిట్రా? ఆడపిల్లల వ్రేళ్ళకు ఏవుగా పెరిగిన గోళ్ళు కూడా ఓ అందమే తెలుసా?" అన్నాడా మిత్రుడు ఉక్రోశంగా.

"ఓహోహో....ఆడపిల్లలకు ఏవుగా పెరిగిన గోళ్ళూ అందమే; నీకు ఏవుగా పెరిగిన ఆ మానస గడ్డమూ అందమే....నీ ముఖంలా వుంది నీ పొగడ్డ!" విసుక్కున్నాడు విశ్వం....మరో పదిరోజుల్లో తిరుపతి వెళ్ళాలని గడ్డం మానినా గీసుకోని స్నేహితుడ్ని విసుగ్గా చూస్తూ.

"ఏరా! ఒకటడుగుతాను....అస్సలు నిజంగా నీకు అమ్మాయిలు గోళ్ళ పెంచుకోవడం ఇష్టం లేదా చెప్ప?" అన్నాడా మిత్రుడు అసలు పాయింటుకు వస్తూ.

"ఛ! డర్టీ! పూర్వం రాక్షసులకు గుర్తుగా వేసే చిహ్నాల్లో ఈ గోళ్ళు కూడా ఒకటి. మాట్లాడే గుచ్చుకునేలా ఆ వెరవ గోళ్ళకు ఓ అందమంటూ వుందంటే నాకు చచ్చేనవ్వు వస్తుంది. అసలు అలాంటి ఆయుధాలు పెంచుకునే ఇప్పుడు వాళ్ళంతా సమానహక్కులంటూ ఉద్యమాలు లేవ దీస్తున్నారేమో? ఏమైనా నేటి ప్రీలు నాగరికత పేరుతో కొన్ని వేల సంవత్సరాలక్రితపు అనాగరి కుల లక్షణాలను మళ్ళీ జ్ఞప్తికి తెస్తున్నారు!"

అటువంటి ప్రీలపై ఓ రకపు సానుభూతి చూపుతూ ఓ లెక్కరిచ్చాడు విశ్వం.

అంతా విని, కాస్తేపాగి, "అహ.... తెలికడుగుతానూ...." అన్నాడు మిత్రుడు ఈసారి కాస్త నాన్నుకూ.

"నీకు తెలియకపోయినా, నువ్వడగబోయే దేమిటో నాకు తెలుసు లేవోయ్! ఒకవేళ నా కాబోయే భార్యే ఇలా గోళ్ళ పెంచితే....పెళ్ళికి ముందే, మంగలి చేత కాలిగోళ్ళ తీయించే సన్నివేశమొకటి ఏర్పాటు చేస్తారు చూడూ.... మన పెద్దవాళ్ళు; అప్పుడే ఆమెగారి చేతిగోళ్ళు తీయించేస్తాను. 'కాదూ'కూడదూ' అంటే వీటల మీద నేనే నా షేవింగ్ వెట్టు కత్తెరతోపాటు కూర్చుని, ఆమె చేయేదో నాకు అందగానే.... మిగతా పని నేనే చూసుకుంటాను. అంచేత నువ్వేం నా గురించి దిగులుపడకు మిత్రమా!" అని కూడా అభయమిచ్చాడు విశ్వం.

విశ్వం స్వభావం తెలిసినవాడు కనుక, అపై నోరు మెదపలేదు ఆ తిరుపతి వెళ్ళబోయే మిత్రుడు.

"చి|| సౌ|| విమలను....చి|| విశ్వనాథ్ కు.... ఇచ్చి....వధువు స్వగృహంబున...."

అంటూ ఓ రోజు విమలా విశ్వంల స్నేహ బృందానికంతటికీ ఆహ్వానాలు వచ్చాయి. ఇదెలా జరిగిందని కొందరూ, పెద్దల బలవంతపు కల్యాణమని కొందరూ మాటామాటా అనుకున్నారు కూడా!

ఆ రోజునే....కల్యాణమహోత్సవం!

అయితే...హిప్పీజాత్రును ఆ సహ్యాంతుకునే విమల, విశ్వం భుజాల దాకా జారిన జాత్రుపై మురిపెంగా జీలకర్ర, బెల్లం పెడుతుంటే....

ఎదురుగావున్న బిందెలో ఉంగరాలు వెతుకుతూ, చిలిపిగా విమల పొడవాటి చేతిగోళ్ళను విశ్వం ఆస్పాయంగా నిమురుతుంటే....

"ఇంకా ఉత్తి విమలేమిటమ్మాయ్! మాంగల్య దారణ కూడా జరిగిపోయింది. ఇకపై 'శ్రీమతి విమలా విశ్వం' అని నిలువ!" అంటూ విమల స్నేహితు రాలితో విమల వదినగారు ఓ వంక హాస్యం పట్టిస్తూంటే....వింటూ, ముసీ ముసిగా నవ్వుకుంటూన్న వీటల మీది ఆ వధూ వరులను చూస్తుంటే.....

విశ్వం, విమలల స్నేహితుల.... స్నేహితు రాళ్ళు....ముఖాలు విస్మయంతో తెల్లబోయాయి